

[Wihjelm]

indkomstudviklingen. Den lempeligere rentesikringsordning består ikke længere i et loft på 7 kr. årligt pr. m² som hidtil, men er udformet således, at renteudgiften for lejerne ikke må vokse hurtigere end svarende til $\frac{1}{4}$ af stigningstakten for lønningerne eller for priserne, hvis de skulle være mindre. Det vil i enkelte tilfælde blive mindre end 7 kr., i mange tilfælde vil det blive over 7 kr., men væsentligere for regeringen er nok princippet, der kan betragtes som den nødvendige forskalling, når man ønsker at cementere indkomspolitikken.

For parcelhusene – jeg ved godt, at det her i huset betragtes som skattepolitik, men det er faktisk en helt afgørende del af boligpolitikken, og jeg vil derfor tage det med ganske kort – er der også tale om, at man af hensyn til indkomspolitikken har villet holde boligudgiftsstigningen inden for rammerne af indkomststigningen, men her er der ikke tale om nogen direkte kobling, her er der tale om nogle mindre gennemskuelige regler, som allerede har været vidt og bredt refereret. Det obligate parcelhushysteri er øjeblikkelig søgt mobiliseret, og der er endnu mindre grundlag for det, end der var i 1973, da centrum-demagogerne slog sig op på den mest proportionsforvrængede og direkte løgnagtige kampagne, der er set herhjemme siden jordlovsafstemningen.

For langt de fleste, nemlig for samtlige de huse, der er opført i de sidste 10 år, plus for alle andre, som er handlet inden for de sidste 10 år, er der tale om en stigning i nettokapitalydelsen, altså renter og afdrag efter skat, på under 25 kr. om måneden fra 1977 til 1980, altså over 3 år. Hvis de skulle have fulgt rentesikringsreglen om $\frac{1}{4}$ af løn- eller prisstigningstakten, var det typisk blevet 100 kr. om måneden pr. år, men det forhindrer ikke lobbyen i straks at dominere alle medier med den falske påstand, at det er parcelhusene, som må holde for. Der vil være nogle, der rammes hårdere, det er rigtigt, og det er som sædvanlig lavindkomstfamilier, der har haft deres huse ret længe, som troskyldigt har betalt ned på gælden, og som aldrig har spekuleret i genbelåning. De får knaldet endnu engang. Det mest afslørende, men også det ubetinget vigtigste ved parcelhusforslaget er i øvrigt, at det betyder en forøgelse af støtten til en ny årgang parcelhuse. Her får man udmøntning af socialdemokratiets mange

aftaler om ligestilling og om aftrapning af skattefordelen.

Sammenfattende kan man om de umiddelbare indkomstpolitiske hensigter med boligkomplekset sige, at man forsøger at holde huslejudviklingen eller i det hele taget boligudgiftsudviklingen inden for indkomstudviklingen, så man derved kan stabilisere en indkomstpolitik til fordel for produktionskapitalen.

Men det vigtigste ved det boligpolitiske udspil er ikke de umiddelbare, men de mere langsigtede hensigter og virkninger. Der gives nogle forholdsvis billige indrømmelser, som klart sigter på at tage vinden ud af sejlene på den aktive bevægelse. Det sker omkring højrenten, omkring kollegierne, omkring særskatten. Disse indrømmelser er i sig selv en sejr som sagt, men i denne sammenhæng kan det let blive et tilbageslag, for samtidig lægger man op til en reduktion af nybyggeriet, til prisstigninger og til fortsatte udstykninger, hvilket på blot lidt længere sigt gør det langt, langt sværere at bekæmpe huslejestigninger også i højrentebyggeriet og særskatafdelingerne. Det er meget beskedne midler, man har sat ind mod huslejegaloppen, men den er helt bevidst målrettet med henblik på at smadre boligaktionerne.

Vi har allerede den situation i dag, at der er nul tomme boliger, og nu kører man en politik igennem, som i den periode, den skal vare, vil gøre en boligmangel endnu mere reel og dermed gøre betingelserne for galopende huslejestigninger bedst tænkelige.

Jeg har ét spørgsmål til boligministeren i denne sammenhæng. Hvor længe binder dette lovkompleks socialdemokratiets boligpolitik? Det fremgår ikke rigtig. Der er nogle steder, der er tale om overenskomstperioden, men der er f. eks. ved aftrapningen af særskatten tale om helt frem til 1982. Hvor længe vil socialdemokratiet være bundet af dette lovkompleks, som enhver kan se i dag vil blive gennemført?

Jeg startede med at sige, at 8 lovforslag behandlet på 10 minutter var uforsvarligt. Faktisk har man banket 9 forslag sammen. Det niende er DKPs forslag om byforbedring. Jeg kan kun nå at sige, at jeg er enig i hr. Kaj Hansens fremlæggelse af baggrunden for dette forslag. Vi synes, det er et overordentlig vigtigt forslag, og det er et grundigt forslag. Vi har adskillige alvorlige kritik-